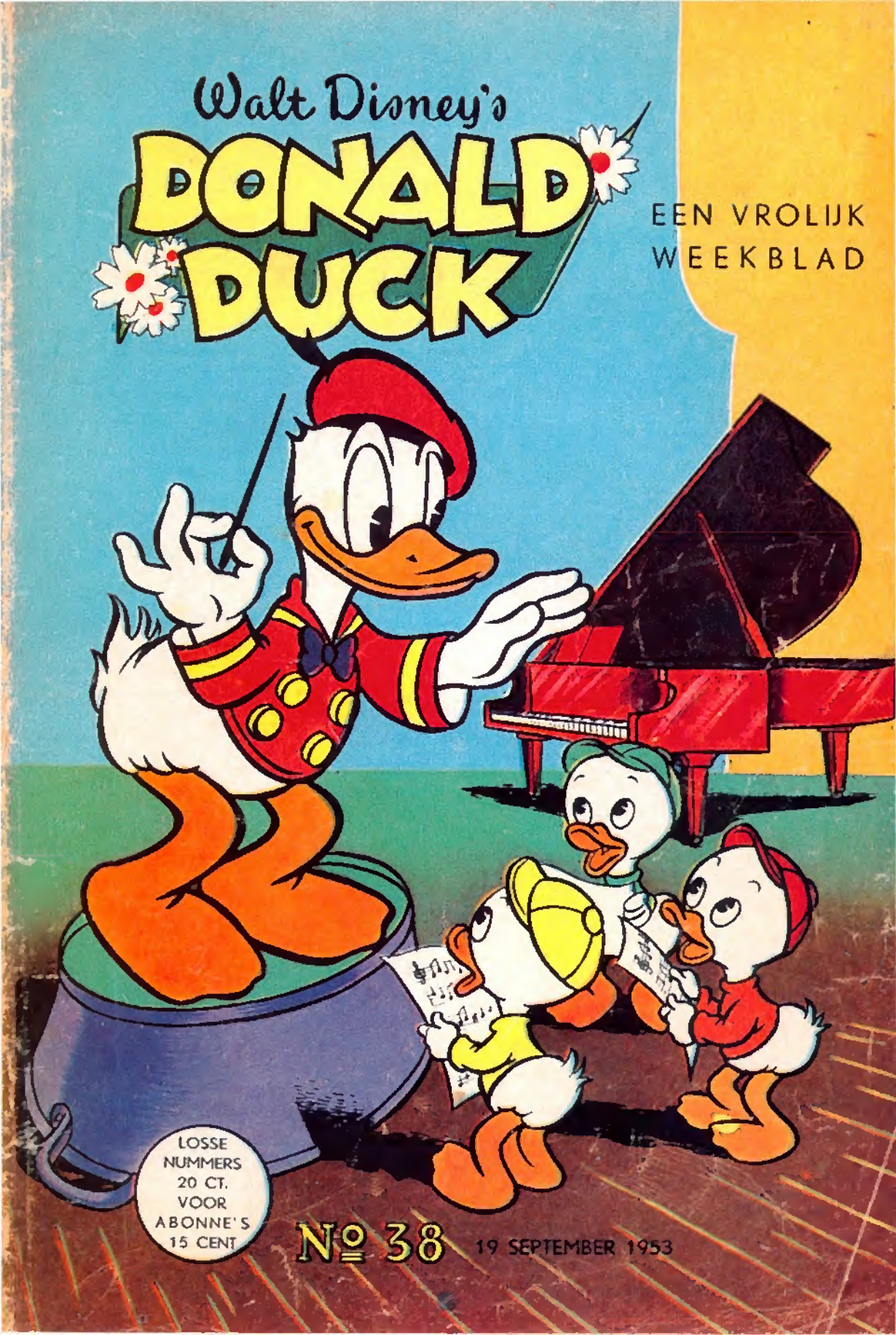
Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT
No 38
19 SEPTEMBER 1953

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

DEZER DAGEN sprak ik een onderwijzeres, die mij iets vertelde, dat mij diep heeft getroffen. Ik zal het jullie over vertellen. Een der leerlingen van deze onderwijzeres heet Vera en zij is nog geen acht jaar. De onderwijzeres had opgemerkt, dat Vera vroeger altijd „Donald Duck" las en er van alles en nog wat over wist te babbelen. De laatste tijd sprak Vera echter niet meer over Donald Duck en zijn vrienden en dit viel de onderwijzeres wel een beetje op. „Zeg Vera, vind jij Donald Duck niet mooi meer?" vroeg zij.

En toen kwam het verhaal er uit. Ja, zij vond Donald Duck nog wel erg mooi, maar zij mocht het niet meer lezen. Haar moeder kon de centjes niet meer missen. Vera vond het vervelend, en eerst dacht zij, dat er niets aan te doen was. Toen kreeg moeder plotseling een prachtig idee. Zij zei, dat Vera voortaan het dubbeltje zakgeld, dat zij elke week krijgt, ter zijde moest leggen. Dit moest ze net zo lang doen totdat ze genoeg had om een abonnement van drie maanden op „Donald Duck" te kunnen betalen.

Natuurlijk vond Vera dat een mooi plannetje. Maanden lang spaarde zij en niet één keer heeft zij een ijsje of een snoepje gekocht. Eindelijk heeft zij nu geld genoeg bij elkaar. Sinds 1 September krijgt Vera weer „Donald Duck". Maar het mooiste komt nog. Haar moeder heeft aan Vera gezegd, dat zij aan Sinterklaas zal vragen of hij bij wijze van geschenk weer een abonnement van drie maanden wil geven. Dat zou dan op 1 December moeten beginnen. Op die manier zou het meisje een half jaar lang „Donald Duck" kunnen lezen. Vera hoopt nu vurig, dat Sinterklaas haar dit plezier zal willen doen.

Wel, jongens en meisjes, dit verhaal heb ik van Vera's onderwijzeres gehoord en ik vond het zó mooi, dat ik er beslist met Sinterklaas over zal spreken, als hij binnenkort weer in ons land komt. DONALD.

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

Wanneer je Oom Donald eens een briefje zoudt willen schrijven, dan kun je dit altijd doen. Weet je wat het adres is! „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe moet staan: Oom Donalds Brievenbus. Je krijgt altijd antwoord, in het blad of rechtstreeks! Soms duurt het langer, soms duurt het korter, maar antwoord komt er zeker! Dus: tot schrijfs, allemaal!

MARIA POST, VELSEN. Of ik graag ijsjes lust? Nou zulke vragen moet je me maar niet stellen, want als ik aan ijsjes-met-chocola denk, loopt het water me al in de mond!

HANS CORNELISSE, ENKHUIZEN. Ik denk dat die postzegel, die je me beschrijft, uit Iran komt, maar als je het zeker wilt weten, zul je me de zegel even toe moeten sturen. Dan kijk ik het wel voor je na.

FIET FIOLET, OLDENZAAL. Jij kunt mooi tekenen, zeg! Maar je boft ook wel dat je zo'n prachtige doos kleurpotloden hebt. Wees er maar heel zuinig op en zorg er maar voor dat kleine zus er niet aan kan komen.

ADRI SIEBELINK, ROTTERDAM. Wat een onzin! Waarom zou je de kans niet aangrijpen als je 'n maand naar België kunt gaan? Heimwee? Welnee, dat krijgt zo'n grote jongen toch niet! Wees blij dat je zo'n heerlijke tijd voor de boeg hebt en pieker er verder niet over.

DOORTJE TIJSSEN, LEIDEN. Ja, dat nieuwe station van jullie ziet er prachtig uit! Ik heb het een paar maanden geleden gezien. Toen kwam ik uit Den Haag en dan passeer je Leiden.

WIM WIELENGA, HODGEVEEN. Joh, wat word jij verwend! Die Wim kreeg me daar zomaar een nieuwe fiets, toen hij overging! Nou, je had dan beslist wel een pracht rapport!

ANNIE DE MUNNIK, TILBURG. Waarom zou je je zelf een andere voornaam wensen? Annie is toch een aardige naam? Ik vind het echt niet nodig, hoor, maar als je het per se wilt, kies dan een naam die óók 'n afkorting van Johanna is.

KLAAS v. d. HEIDE, NIJMEGEN. Wat had jij veel werk gemaakt van je brief, zeg! Alles op rijm.... Ik speel zolets niet klaar! Stuur die sigarenbandjes maar gerust op.

WIST JE DIT AL?

VISSEN VANGEN IN DE MANESCHIJN.

Er zijn verschillende manieren om vissen te vangen. De Chinezen houden er maar even honderd-vijf-entwintig verschillende manieren op na. Een der merkwaardigste is de volgende: De zijwand van de boot wordt hagelwit geschilderd, wanneer nu het maanlicht op dit witte vlak weerkaatst, valt er op een zekere diepte een zeer lichte plek in het water. De nieuwsgierige vissen komen er op af en.... lopen in de val of beter gezegd: zwemmen in het net van ons vissende Chineesje, die ze handig uit 't water opschept.

Uitvindingen. De zaag, een praktische uitvinding, omdat het een onmisbaar werktuig voor verschillende ambachten is, krijgen vele dieren bij hun geboorte van moeder Natuur mee. Een kuikentje b.v. heeft een ragfijn zaagje, aan het uiteinde van zijn snaveltje. Met dit werktuigje doorboort en breekt het nog ongeboren kuikentje de schaal van het ei. Enkele dagen na de geboorte valt het zaagje af, want het diertje heeft het zijn leven lang niet meer nodig.

Vervolg blz. 6

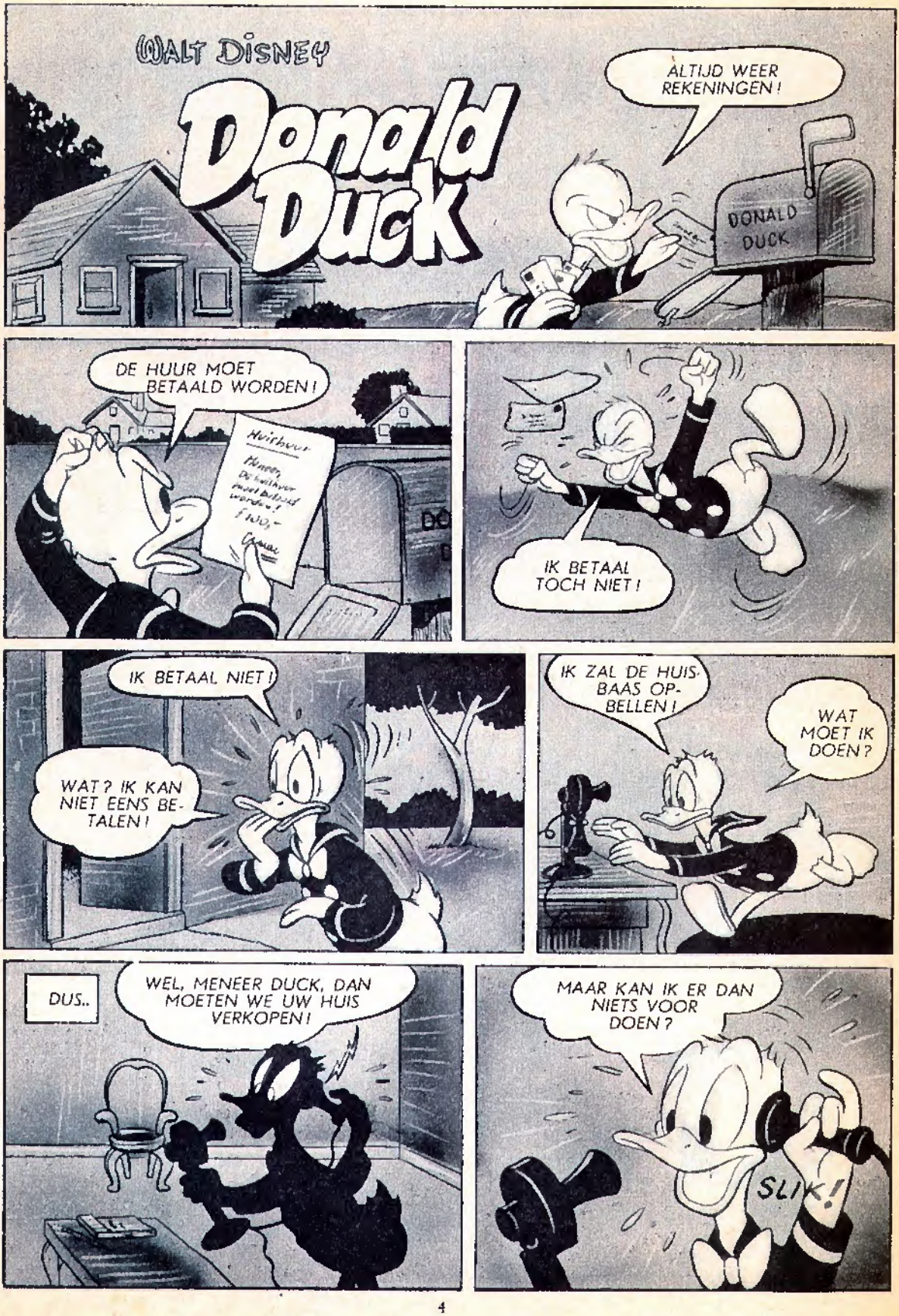
WALT DISNEY
Donald Duck
ALTIJD WEER REKENINGEN!
DONALD DUCK
DE HUUR MOET BETAALD WORDEN!
Huurbuur
IK BETAAL TOCH NIET!
IK BETAAL NIET!
WAT? IK KAN NIET EENS BETALEN!
IK ZAL DE HUISBAAS OPBELLEN!
WAT MOET IK DOEN?
DUS..
WEL, MENEER DUCK, DAN MOETEN WE UW HUIS VERKOPEN!
MAAR KAN IK ER DAN NIETS VOOR DOEN?
SLIK!

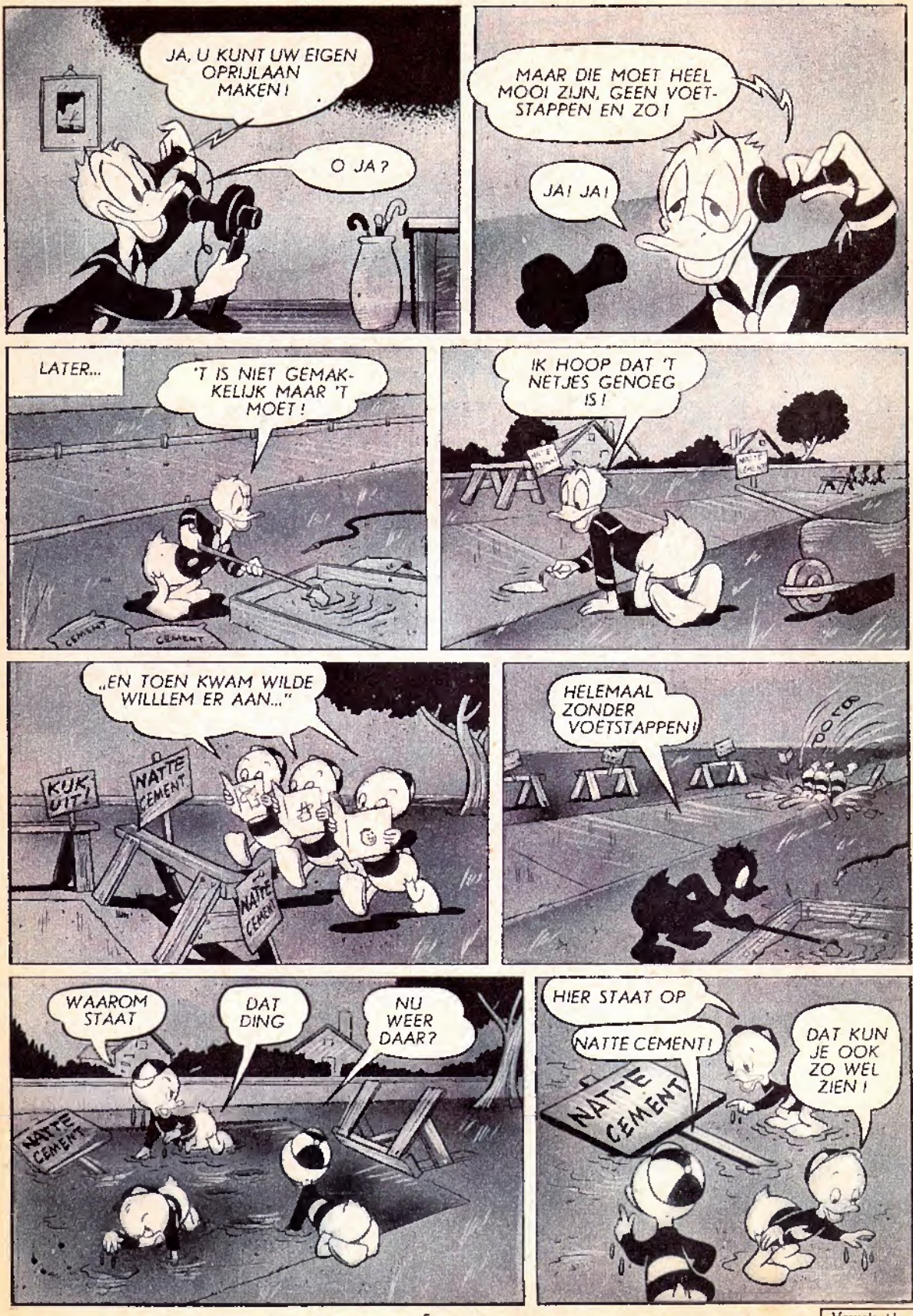

Vervolg blz. 8

JE MAG GEEN STOUTE DINGEN DOEN, DAT WEET JE WEL, PINOCCHIO! EN JE MOET VAN JE VADER ALTIJD GOED NAAR MIJ LUISTEREN!
JE WEET TOCH, DAT IK HET HEEL GOED MET JE MEEN? WEES TOCH GEHOORZAAM!
MAAR MENEER FATSOEN EN IK ZIJN VRIENDEN!
DE VOLGENDE MORGEN, HEEL VROEG....
PSST! PINOCCHIO!! WORD 'NS WAKKER!
ROEPT DAAR IEMAND? IK GELOOF DAT 'T MIJN NIEUWE VRIEND IS! GELUKKIG DAT JAPIE NOG SLAAPT!
MAAR JAPIE SLAAPT HELEMAAL NIET! HIJ LUISTERT NAAR WAT ER GEZEGD WORDT!
IK HEB 'N HEEL LEUK PLANNETJE VOOR VANDAAG! GA JE MEE?
IK ZOU WEL WILLEN MAAR IK MOET NAAR SCHOOL!
MAAR JE BENT GISTEREN TOCH PAS NAAR SCHOOL GEWEEST EN MORGEN KUN JE WEER GAAN! KOM VANDAAG MET MIJ MEE!
GOED, IK KOM!

Vervolg blz. 10

Vervolg v. blz. 5

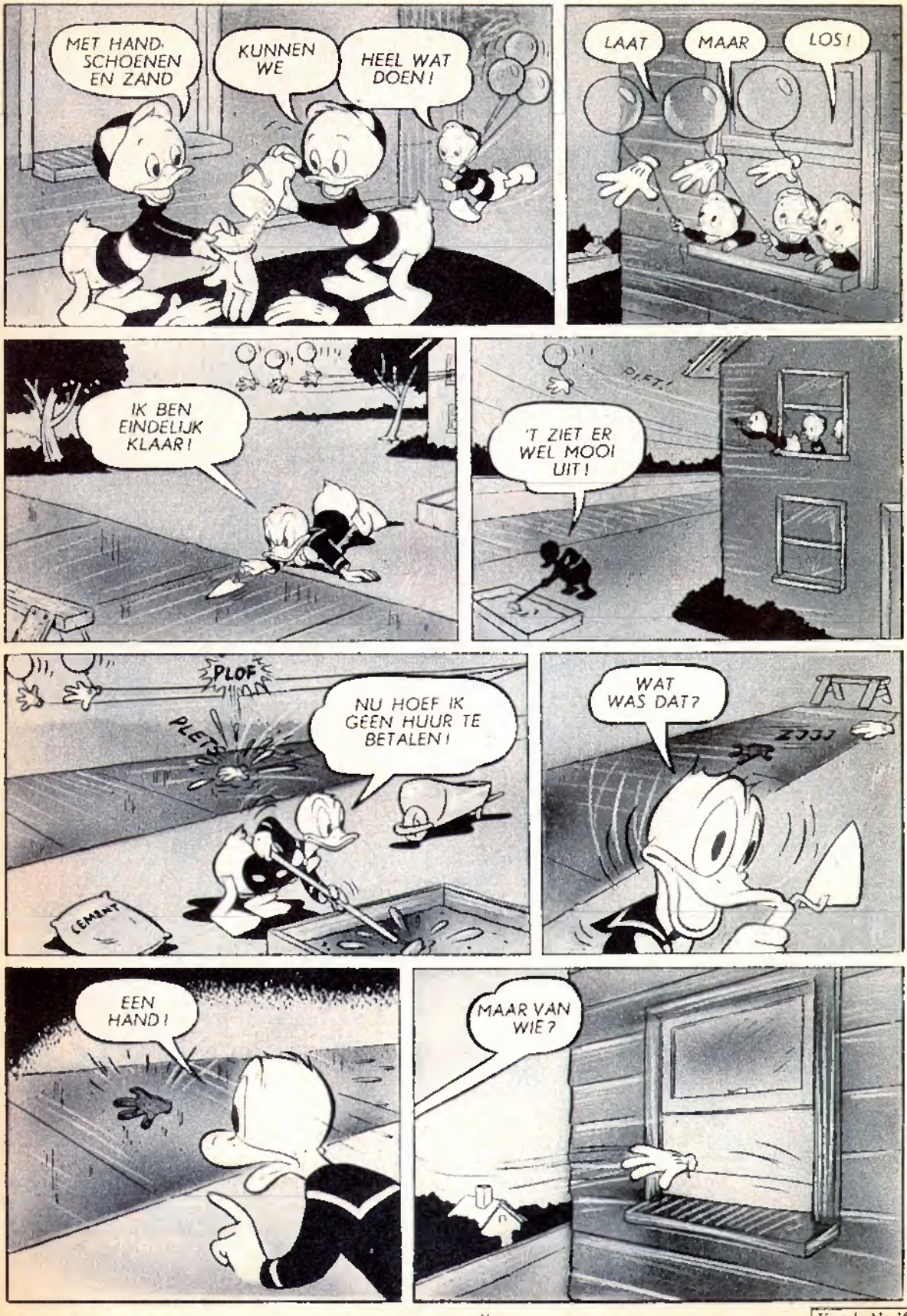

Vervolg bh. 16

Vervolg v. blz. 7

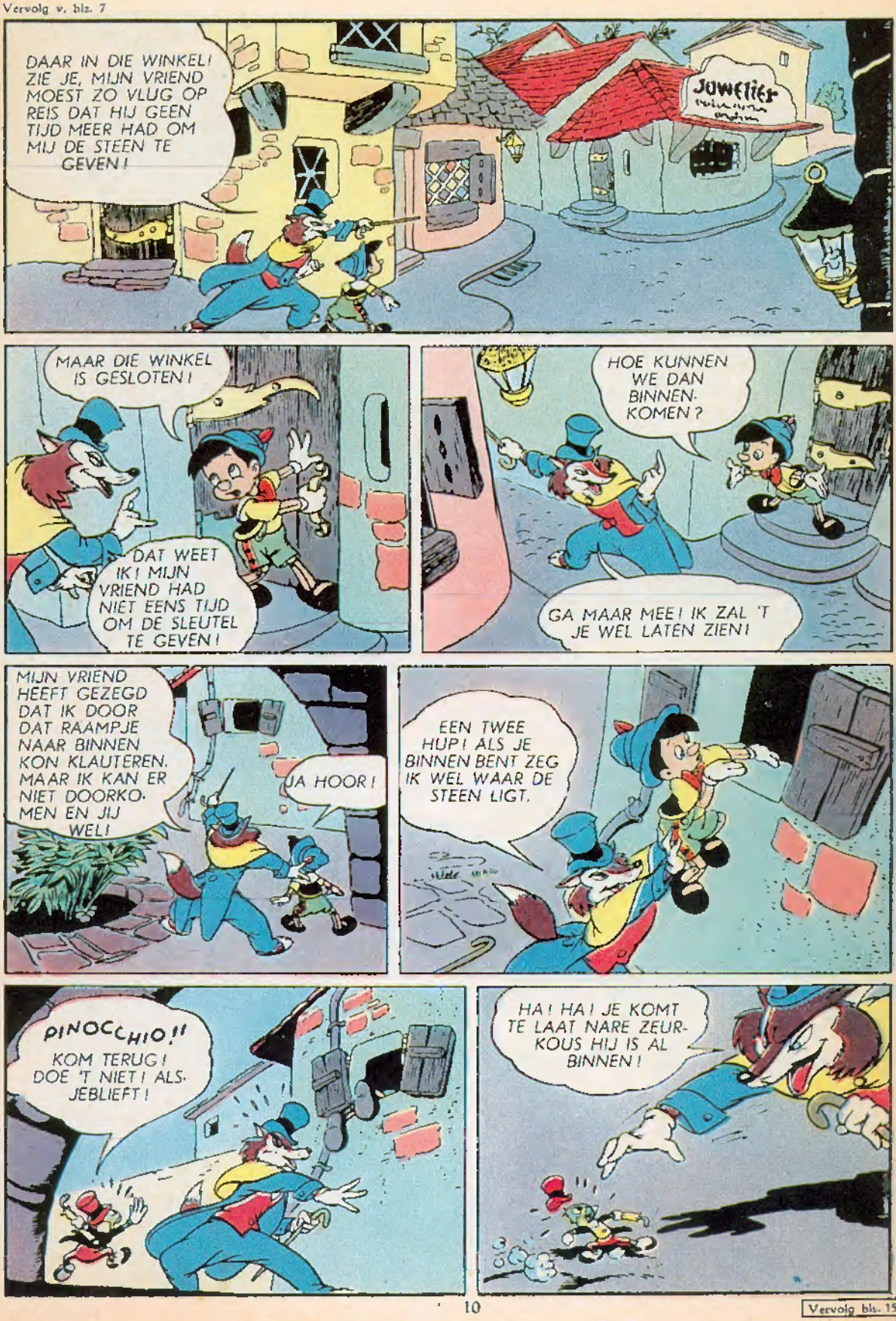

Vervolg blz. 15

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

GROTE SPORTFIGUREN
COR LUITEN

Weten jullie wat in Utrecht wel eens over Cor Luiten verteld wordt? Dat zijn vader 23 jaar geleden, toen Cor geboren werd, meteen een voetbal kocht voor zijn zoon. Als het waar is zal de sportieve vader Luiten toch wel een paar jaartjes hebben moeten wachten voordat hij de klein Cor voor het eerst met de bal „in actie" zag. Vader Luiten was evenwel lid van de jeugdcommissie van de Utrechtse voetbalvereniging D.O.S. en het was dus geen wonder, dat Cor al op heel jeugdige leeftijd zijn eerste echte voetbalschoenen kreeg. En voetballen kon de kleine man. Toen hij 10 jaar was, kreeg hij zijn vaste plaats al in het jeugdteam van de „kanaries", zoals de voetballers van D.O.S. in hun kanarie-gele truitjes genoemd worden.

Zeven jaar later deed Cor zijn intrede in het eerste elftal, waar hij de linksbuiten-plaats bezette. Luiten was bijzonder handig met de bal; hij kon hard lopen en bezat een kei van een schot in beide benen. Dat alles was de heren van de technische en keuze-commissie van de K.N.V.B. niet ontgaan. Bovendien leerde Cor snel bij, want elke week trainde hij onder leiding van Jaap van der Leek, die later de officiële oefenmeester zou worden van het Nederlands elftal. De voetbal-loopbaan van Cor Luiten werd echter anderhalf jaar onderbroken toen hij in militaire dienst ging. Hij moest naar Indonesië, maar bij zijn terugkomst in het vaderland, bleek hij het voetballen niet verleerd te zijn. Hij veroverde zijn plaats in het eerste elftal direct terug en korte tijd later werd hij zelfs aanvoerder. Op dat moment — Cor was pas 22 jaar — was hij een der jongste aanvoerders van de Nederlandse eerste-klassers.

Diverse keren werd hij uitgenodigd voor vertegenwoordigende elftallen. Zo speelt hij regelmatig in het Utrechts elftal en ook werd hij enkele keren gekozen in Zwaluwenteams. Toen hij in Februari van dit jaar in Gent tegen de Rode Duivels speelde legde hij de grondslag voor zijn internationale carrière. Want geen maand later kreeg hij de verrende uitnodiging mee te spelen met het Nederlands elftal in de wedstrijd tegen Denemarken. Sindsdien heeft hij zijn plaats in het Oranje-team behouden.

De jonge Cor, die kassier is op het bijkantoor van de Nutsspaarbank in Zutten, oefent veel, omdat hij heel goed weet, dat ook een voetballer altijd nog wat te leren heeft. En hij is graag bereid daarvoor kleine offertjes te brengen.

EVEN NADENKEN

Hier volgen drie vragen die je moet proberen te beantwoorden zonder eerst op een andere bladzijde naar de antwoorden te zoeken!

1. Wat is urgent? 2. Van welk land is Belgrado de hoofdstad? 3. Wat is 'n doedelzak?

EEN LEUK SPELLETJE

Als je jarig bent en je mag je vriendinnetjes en vriendjes op bezoek hebben, kun je met dit spelletje verbazend veel plezier beleven. Door middel van een aftelversje wordt een der kinderen aangewezen om in de kring te mogen staan. De andere gasten gaan in een kring zitten. Een der kinderen is in het bezit van een fluitje en fluit daar op, maar dat moet zo gebeuren dat het kind, dat midden in de kring staat, niet ziet wie het doet. Hij of zij moet raden wie er gefloten heeft. Goed geraden, mag je nog een keer, anders mag diegene in de kring staan die gefloten heeft. Het fluitje komt nu natuurlijk in het bezit van een ander, die op zijn beurt weer ongemerkt op het fluitje probeert te blazen.

DE KATROL

Rupsen en spinnen bezitten een volledige katrol- en draad-systeem, dat ze precies op dezelfde manier gebruiken als de bergbeklimmers hun klautermateriaal.

BEROEMD EN BERUCHT

Kunstenaars en andere beroemdheden zijn er om beroemd en.. berucht, dat ze er soms rare gewoonten op na houden of hielden. Als je het volgende leest, vraag je je misschien ook wel af, of het wel helemaal in orde was met deze heren!

Frederic Schiller (1751-1805), een Duits schrijver en historicus, schreef zijn beste werken, terwijl hij een voetbad nam in een kom met ijskoud water.

Chateaubriand (1768-1848), een der beroemdste Franse schrijvers, dicteerde zijn literatre werken aan een loondochter, terwijl hij barrevoets en met een tinlaat in de hand, over de planken vloer van zijn werkkamer op en neer wandelde.

De beroemde Duitse toondichter, Christopher Gluck (1714-1787), kon dan pas goed werken, wanneer zijn piano in het felle zonlicht midden in een weiland tussen de koeien werd geplaatst! Of de koeien dan een toontje meeloeiden is niet bekend. Maar mogelijk is het natuurlijk wel!

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgave van „Margriet", weekblad voor Moeder en Kind. Adres Hulsdekoperstraat 20, Amsterdam. Telefoon 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1.95 per kwartaal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwartaal. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1.95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2.45 per kwartaal. *Copyright 1953 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V.". - Alle rechten voorbehouden.*

SCHATTE

OP ZO'N verschrikkelijk avontuur had Jim niet gerekend. Hij had zich het zoeken van de schatten heel anders voorgesteld. Half slapend in het hoekje van de kamer verlangde hij terug te zijn op de Hispaniola en terug te varen naar zijn land, zijn herberg en zijn moeder. Plotseling werd hij in zijn sluimer gestoord door de stem van de dokter:

„Jim, word eens wakker!"

„Wat is er, dokter?" vroeg Jim, opschrikkend, „denkt u, dat ze ons vannacht nog een keer zullen aanvallen?" — „Ik geloof het niet, Jim," antwoordde de dokter. Er was een grote tederheid in zijn stem, toen hij vervolgde: „Op zo'n avontuur hadden we niet gerekend; daar had jij eigenlijk niet bij moeten zijn, jongen. Wie weet, wat er allemaal nog gebeurt."

Jim zag met grote vraagogen naar de dokter op. Deze stak zijn hand in de zak en haalde even later iets te voorschijn. Het was de kaart van het Schatteneiland.

„Jim!" sprak de dokter fluisterend, „steek jij die kaart bij je. Ja, ja, doe me een plezier en bewaar jij die kaart voor mij. Je hoeft nergens bang voor te zijn, jongen. Integendeel, misschien kun je eens met deze kaart je leven kopen."

Jim begreep er niet veel van. Zwijgend stopte hij de kaart onder zijn kleren. Hij had de dokter om uitleg willen vragen. Maar hij kreeg de gelegenheid niet. Want uit de kamer klonk plots een zwak geroep:

„Dokter Livesey! Water! Water!"

„Kom mee naar binnen!" fluisterde de dokter. Achter elkaar betraden ze de ruimte, waar de kapitein nog steeds neerlag. Jim zag dadelijk, dat zijn schouder en bovenarm in een groot verband zaten. Het verband was rood van bloed.

„Water! Water!" klonk het opnieuw. De dokter knielde naast de gewonde kapitein neer en liet hem drinken van het frisse vocht. Jim zag duidelijk, hoe goed het de kapitein deed. Ook de jonker en de andere mannen waren naderbij getreden en keken vol belangstelling toe. Ze waren niet erg gerust over zijn toestand. Ze zouden de leiding van deze dappere man niet graag missen. Het was net, alsof de kapitein de gedachten van zijn vrienden raden kon. Langzaam sloeg hij de ogen op en op zachte toon sprak hij: „We moeten volhouden, mannen. We moeten ons nooit aan die muiters overgeven. Wordt er nog geschoten?"

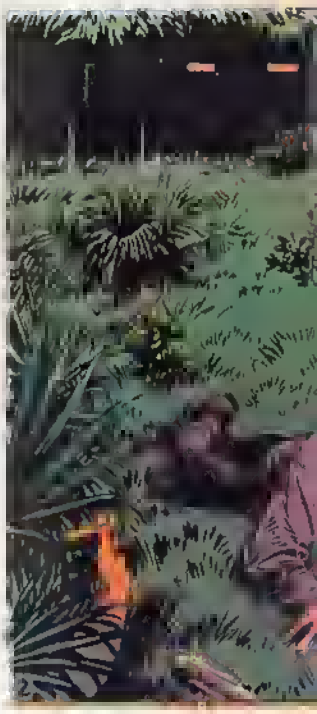

„Zo nu en dan lossen ze nog een schot!" verklaarde de jonker dadelijk. „Maar dat heeft niets te betekenen. Wij zullen ze wel op een afstand houden!" — De kapitein schudde het hoofd. „Ze zullen wel geen nieuwe aanval wagen!" sprak hij gebroken. „Dat kost hun teveel mannen. Ze hebben een ander plan!"

Jim, die intussen weer in zijn hoekje gekropen was, hief het hoofd op, om beter de woorden van de kapitein te kunnen verstaan. Wat wist die doodzieke man van het plan van John Silver?

„Een ander plan?" herhaalde de dokter.

Kapitein Smollet knikte.

„John Silver is geslepen! Hij zal...."

De kapitein moest eerst drinken, voor hij verder kon praten. „Als morgen de vloed opkomt, zal hij ons schip meer naar de kust voeren.... En als hij dan dicht genoeg bij is, zal hij met het kanon ons en het hele fort in de grond schieten...."

Een spannende stilte volgde op deze woorden. Aan deze mogelijkheid had nog niemand gedacht.

„Hoe kan zo'n doodzieke man daaraan denken!" moest zelfs de jonker zacht bij zich zelf bekennen.

De multers beschikten over het schip en zijn wapens en eenmaal dicht genoeg bij de kust gekomen, konden ze zo vanuit het schip het fort beschieten.

Ja, dat had de kapitein heel goed bekeken. Ook John Silver zou aan deze mogelijkheid gedacht hebben.

„Maar dan mag ons schip de kust niet naderen!" zei één der matrozen. „Dan moet het ankertouw doorgesneden worden, zodat de Hispaniola wegdrijft."

Even was het weer stil in de kamer. Net alsof allen

NEILAND

nadachten, wat ze konden doen. Plots zei dezelfde matroos: „Zal ik naar het schip gaan en het ankertouw stuk snijden?" Maar de kapitein schudde het hoofd. Nog zachter dan te voren klonk het: „We kunnen hier niemand missen. We moeten...."
De ogen van de kapitein vielen dicht. Hij was te vermoeid om nog meer te kunnen spreken. Buiten klonken opnieuw geweerschoten.
„Zouden ze weer beginnen?" vroeg de jonker.
„Het zijn niets anders dan dronkemansschoten!" antwoordde een matroos. Toch betrokken de mannen zoveel mogelijk hun posten. Jim kwam langzaam uit zijn hoek overeind. Een groots plan was ploiseling in hem opgekomen. Hem zouden ze hier zo gauw niet missen. Als hij dat ankertouw van de Hispania eens ging doorsnijden? Jim was nog te jong en te onervaren, om het gewaagde van dit plan goed in te zien. Hij werd gedreven door een edel verlangen, om te helpen, om de boze plannen van die valse Silver te verijdelen. Hij dacht er dan ook niet lang over na. In enkele tellen was hij ongezien naar buiten geslopen. Hij begreep wel, dat de dokter of een der anderen hem niet zouden laten gaan. De maan wees hem de weg naar de opening in de palissade en naar het bos. Het was niet gemakkelijk, om dezelfde weg terug te vinden, die hij deze morgen met Ben Gun begaan had. Hij liep wel eens mis; zo nu en dan moest hij wegduiken in de struiken, omdat geweerschoten en gelach van mannen weerklonken. Toch bereikte de dappere jongen de kust. Na enig zoeken vond hij ook het bootje, dat Ben Gun onder een boomstam verborgen had. Met dit bootje wilde hij naar de Hispania varen. Duidelijk was in de verte de donkere gedaante van de boot op het spiegelende water te zien. Het bootje was niet makkelijk te besturen. Maar de wind was met Jim, want die dreef hem naar het grote schip toe. Ha, daar had hij het ankertouw al te pakken. Jim greep zijn mes en begon te zagen. Dat was geen makkelijk werk, want door de wind zwaaide het touw heen en weer en schommelde het bootje gevaarlijk op en neer. Juist toen Jim het touw doorgesneden had, schoot het bootje onder zijn voeten vandaan. Gelukkig kon hij nog net het afhangende touw vasthouden. Daar spartelde hij nu in de ruimte. Omlaag kon hij niet, zodat er voor Jim niets anders op zat, dan naar boven te klauteren. Hij deed het met een angstig kloppend hart. Natuurlijk waren er handlangers van John op de boot achtergebleven. Als die hem zagen, was hij meteen al verloren. Maar Jim had geluk. Want de twee matrozen, die de wacht op de boot moesten houden, zaten in de kajuit en waren het niet erg eens met elkander. Dat merkte Jim dadelijk. Hij hoorde hun geschreeuw en gevloek. Boven alles uit riep er een: „Je krijgt geen rum meer! Je weet, dat het verboden is!" — „Wat heb ik daar mee te maken. Ik wil rum hebben!" klonk een andere stem. — „Ik ben in staat het kanon af te schieten en zo Silver te waarschuwen!" sprak de eerste matroos weer. Toen hoorde Jim een vervaarlijk gestommel en even later een zware slag. Jim begreep, dat er gevochten werd. Na de slag werd het iets stiller. Jim was achter het stuurrad weggekropen. Net op tijd, want een man kwam de kajuitstrap opgestommeld en het dek opgewaggeld. Hij hield een fles rum in de hand. „Geef een zeeman zijn zee- en een fles met rum!" brulde de man. Maar hij maakte zijn lied niet af. Jim had iets glinsterends door de lucht zien vliegen. En plots sloeg de man daar vlak voor hem languit op het dek. De fles rum rolde uit zijn handen. Jim rilde van afschuw. Het liefst zou hij van het schip afgesprongen zijn en naar het fort teruggesneld. Maar aan de beweging van de boot merkte hij wel, dat ze van de kust afdreven. Zijn vrienden waren voorlopig gered. Maar hij zelf. Wat moest hij alleen op deze boot doen? Alleen? Was hij werkelijk alleen? Wie had dan die matroos op het dek neergesmeten? Voorzichtig kwam Jim achter het stuurrad vandaan. Toen hij bij de man op het dek kwam, zag hij dadelijk, dat deze dood was. Dus moest die man beneden nog leven. Toen klonken langzame voetstappen op de trap van de kajuit. Vlug dook Jim weg achter de touwen van de mast.
Wat zal hij nu weer gaan beleven? Daar horen jullie de volgende week meer van.

UITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

DE RAADSELKIST

1. 1. Gooi je in de kachet, 2. klein soort kip, 3. dans, 4. voorwerp om uit te drinken, 5. de vrouw van je oom, 6. metaal, 7. doe je in het bad, 8. streek.
Wanneer je de juiste woorden ingevuld hebt, zul je in de middelste hokjes van boven naar beneden de naam van een drank, waar alle kinderen dol op zijn, kunnen lezen!

1.	K	O		E	N
2.	K	R		E	L
3.	S	A		B	A
4.	K	R		E	S
5.	T	A		T	E
6.	S	T		A	L
7.	B	A		E	N
8.	D	R		E	F

2. Deze hokjes stellen sleden voor, die je allemaal moet gaan bezoeken. Nu moet je het zo doen, dat je maar één keer langs dezelfde stad komt en toch de hele rij afgaat. De stad, waar je moet beginnen, is zwart gemaakt; vandaar ga je naar de volgende en dan weer de volgende, net zo lang tot je uitkomt bij de stad waar je vertrokken bent. Er zijn twee manieren waarop je dit kunt doen, dus probeer maar gauw!

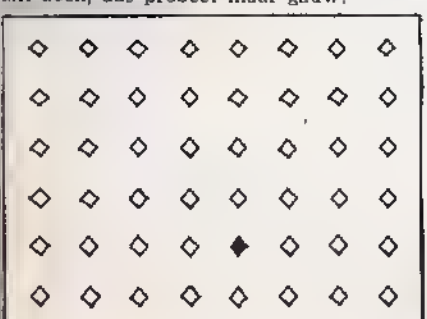

3. **Raadsels.** Wat vind je in een leeg huis? Wie wint er met stelen eerlijk de kost? Wat heeft een heleboel tanden en bijt toch niet? Welke boer maakt het meeste lawaai?

OPLOSSING RAADSELKIST No 37

1. Kruiswoordpuzzle. Van links naar rechts: 2. pad, 3. rafels, 4. del, 5. kat, 6. baken, 7. tel. Van boven naar beneden: 1. tafellaken.

2. Bliksemfltspuzzle. Van boven naar beneden: 1. buks, 2. lade, 3. kalk, 4. eend, 5. rond, 6. ader, 7. vrek, 8. krot. Het woord dat de bliksemflits aangeeft is „kalender".

3. Rebus. De dieren zijn: 1. muls, 2. steenbok, 3. eland, 4. das, 5. haas, 6. beer.

DRIE VRAGEN (ANTW.)

1. Urgent is een deftig woord voor dringend! 2. Belgrado is de hoofdstad van Joegoslavië. 3. De doedelzak is het nationale muziekinstrument van Schottand.

JE KUNT HET GELOVEN WANT.... HET STOND IN DE KRANT.

Een jonge dierenvriend! De zesjarige Jerozollmit Mann, die in Jeruzalem woont, heeft de zilveren medaille van de Wereldfederatie voor dierenbescherming gekregen, omdat hij enige tijd geleden zonder aarzelen in het water sprong om zijn kat te redden, hoewel hij zelf niet zwemmen kon. De kleine dierenvriend verdween dan ook spoedig geheel onder water, maar toch wist hij zijn poes te pakken en hem boven water te houden, waardoor enkele passerende arbeiders het tweetal opmerkten en het jongetje met zijn poes konden redden!

EEN PRAATJE VAN „VOREN"!

Je weet toch, dat er dieren zijn die vlees eten en ook dieren, die planten eten? Dan zijn er ook nog dieren, die van allebei wel een hapje belleven! Wel, de dieren, die planten eten worden: herbivoren genoemd, de dieren die vlees eten, dragen de mooie naam van carnivoren en de alleseters heten omnivoren. In het woord herbivoor zit het woord „herba", dat kruid of plant betekent. In het woord carnivoor vind je „caro" („carnis") terug, dat vlees betekent en in omnivoor herken je het woord „omnia", het latijnse woord voor „alles". Al deze woorden zijn van latijnse woorden afgeleid.

EEN BOEKENLEGGER

Moeder heeft vast en zeker ergens een oud viltdopje liggen, dat ze voor geen geld ter wereld meer op haar krullen wil zetten, omdat het vorig jaar in de mode was en nu niet meer!
Houdt het dopje in de gaten, meisjes! Als je het hoedje in twee gelijke helften knipt, en met een warm strijkijzer en een vochtige doek opperst, kun je allerlei leuke en zelfs practische voorwerpjes maken. Kijk maar eens naar deze boekenlegger. Is hij niet aardig?

Je knipt een reep vilt van ongeveer 20 cm lang en 4 cm breed. De beide uiteinden knip je in rafels. Daarna rijg je een gekleurde wollen draad door de zijkanten van de boekenlegger.
Voor de bloempjes, sterren en blaadjes gebruik je gekleurd vilt, dat je in iedere handwerkzaak kunt kopen. Wees vooral zuinig met het vilt, want de lapjes zijn nogal duur.
Knip je de bloempjes, blaadjes en sterren met een beetje overleg, dan kun je er een massa aardige dingen van maken.
De motiefjes zet je met een fijn steekje op de boekenlegger vast, terwijl je de takjes met wol borduurt.

Vervolg v. blz. 10

Vervolg blz. 18

Vervolg v. blz. 9

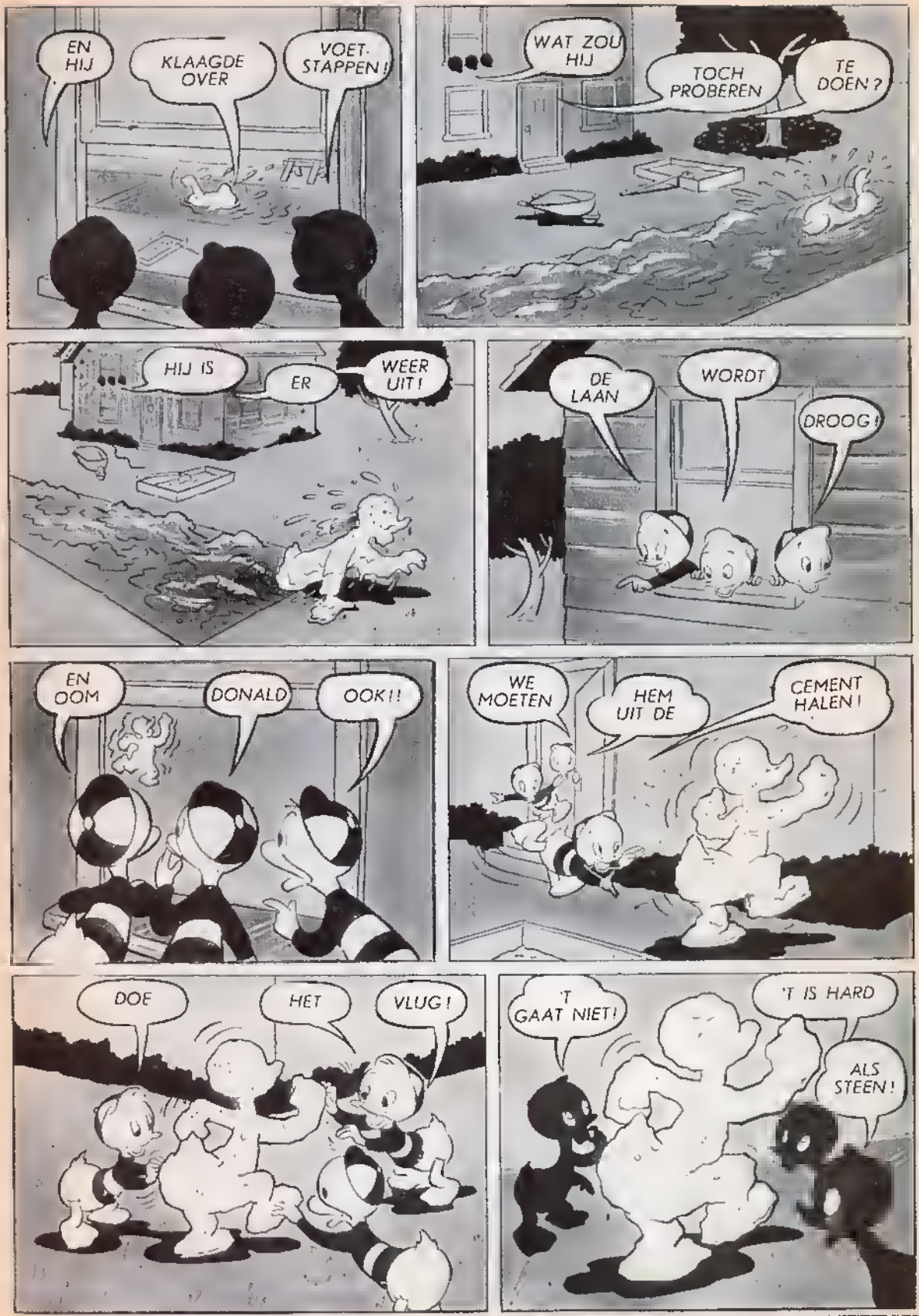

Vervolg blz. 20

Vervolg v. blz. 15

Vervolg blz. 22

Vervolg v. bls.'17

Vervolg blz. 23

Vervolg v. blz. 19

Vervolg v. blz. 21

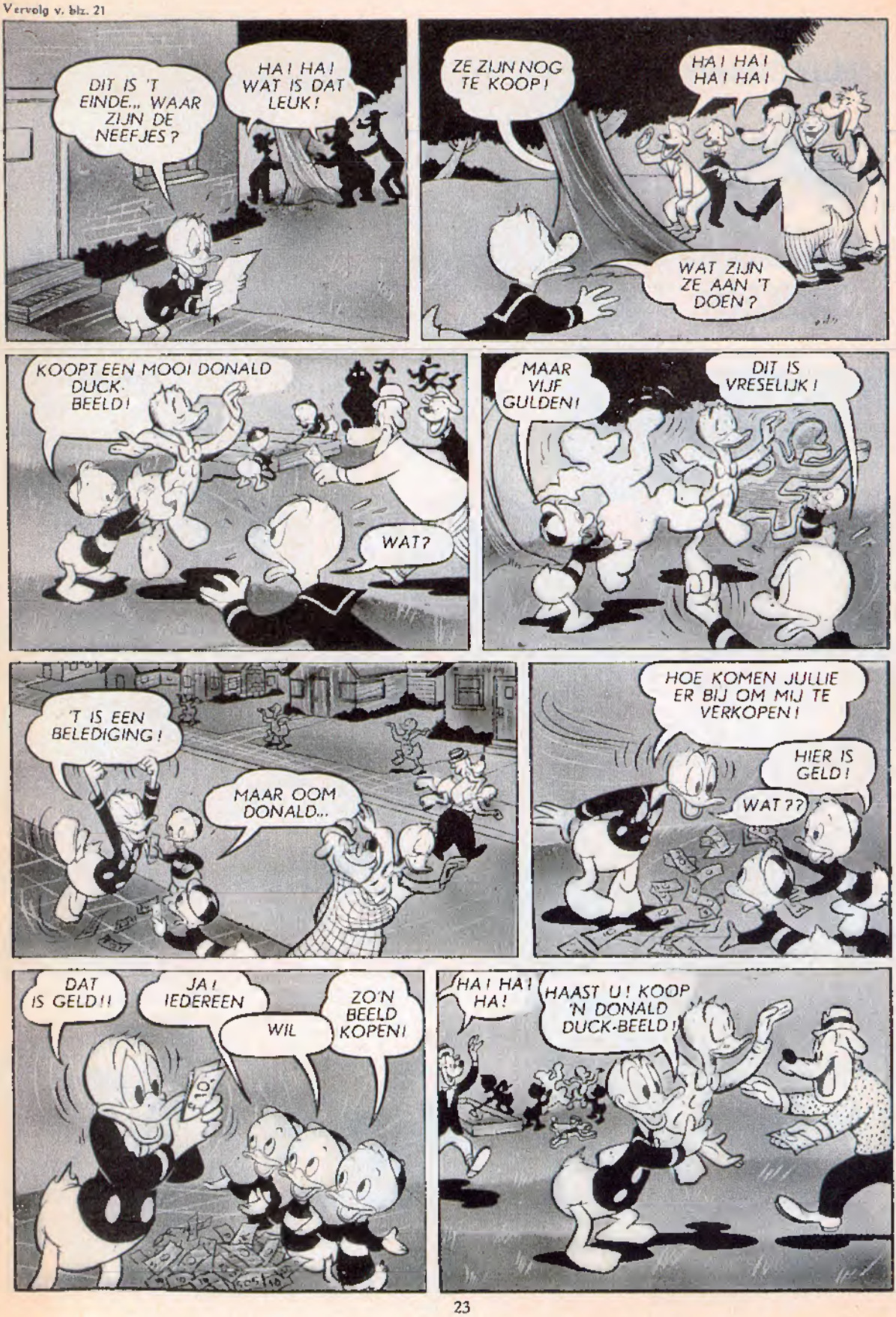

WALT DISNEY'S
MICKEY MOUSE
ZOEM ZOEM
SNUF SNUF!
ZOEM ZOEM
?
ZOEM ZOEM
ZOEM ZOEM
PATS!
GA WEG!
ZOEM ZOEM
ZOEM ZOEM
?
BANK
GRR! WOEF!
ZOEM ZOEM
AU! HELP!
ZOEM ZOEM
MAAR NU ER UIT! ALS UW HOND NIET DE TWEE GROOTSTE INBREKERS VAN HET LAND GEVANGEN HAD ZOU IK HEM LATEN OPSLUITEN!